

Ordføreren: Hvad angaar det Udtryk, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og nu nylig den ærede Minister har betegnet som mindre klart, nemlig det Udtryk, der er brugt i Udvalgets Betænkning: „decidere“, saa kan der jo efter den Sprogbrug, som her er indført, være nogen Tvivl om, Betydningen heraf; thi for Rigsdagens Vedkommende er der indført en Sprogbrug, hvor man ikke bruger Ordet „decidere“ om den Maade, hvorpaa Rigsdagen skræfver sig sin Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Regnskabet, men i Ministerierne har man nu den gammelbuds Sprogbrug at tale om at „decidere“. Nu er Tanken — for at jeg skal udtrykke den saaledes, som jeg haaber, at den ærede Minister nok kan fatte den — denne, at naar den ministerielle Revision, forinden at staa lige over for Regnskabsføreren, tillige skulde paa anden Maade staa over for Statsrevisionen, saa vilde, hvis en saadan Fremgangsmaade som den, vi tilsigte, blev gennemført ved Ministerens gode Foranstaltning — som man siger — Statsrevisionen ikke have nødig selv at søge disse Oplysninger, men Ministeren vilde have vedkommende Kontor paalagt, at naar det fandt den Slags Overstridelser, da skulde det tilmelde Statsrevisionen. Deri ligger Forskjellen. Nu kunne slige Tilfælde forekomme, uden at de komme til Statsrevisionens Kundskab, med mindre Statsrevisionen begjærer de enkelte specielle Regnskaber forelagte, gjennemgaar dem og ser dem efter. Efter dette ikke, kunne de ikke til Statsrevisionens Kundskab; thi man kan ikke vente, at Statsrevisionen hvert Aar skal gennemse samtlige specielle Regnskaber. Gangen er jo nemlig denne: Først forelægger Regjeringen Motiverne, Anmærkningerne til Finantsloven; og dernæst i de skrevne Bilag til Finantsloven en Oversigt — og det er approberet Oversigt — over, hvorledes de Summer skulle anvendes, som med runde Tal bevilges paa Finantsloven. Rigsdagen maa altsaa gaa ud fra, at disse Underbilag ogsaa overholdes. Vel staa de ikke i Finantsloven, men de have dannet Underlaget for Finantsloven, og det er netop den ministerielle Revision, som maa undersøge disse Punkter. Derfor vilde det aabendart være høist urigtigt, om man, fordi det ikke stod paa Finantsloven, brugte noget Mere paa den ene Konto, og sparede Noget paa den anden Konto; derved vilde Bevillingen tabe Noget af sin egentlige Betydning. Hvad den Yttring angaar, som den ærede Minister fremkom med angaaende Tiden, saa er det fuldkommen rigtigt; at man maa antage, at Finantsloven fra Ministeriets Side er udarbejdet og færdig i det Mindste midt i det løbende Finantsaar. Nu løber Tiden fra første Mandag i Oktober til henimod Jul, det er den sædvansmæssige og grundlovs-mæssige Tid for Folkethingets Finantsudvalgs Behandling af disse Spørgsmaal; men saa vil der jo være gaaet inden Afslutningen omtrent tre Tjer-

dele af Aaret, og naar man har gode maanedlige Overfigter, vil der netop ogsaa kunne foreligge saadanne Oplysninger, at der ikke kan være Tale om det Tilfælde, som vi hørte for et Par Aar siden, da et Par Millioner vare blevne borte; det var et Spørgsmaal, som paa en høist interessant Maade spillede igjennem nogle tidligere Forhandlinger. Dette vil ikke kunne ske, saa snart man har faaet en Fasthed, og en temmelig jævn Fasthed, og en Oplysning fra de forskjellige Ministerier om, hvorledes det staa med Anvisningen af de Bøjs, som ere bevilgede i det vedkommende Finantsaar, hvorledes de muligvis ville komme til at staa til Restance, og paa denne Maade vil en Sandsynlighedsberegning med Hensyn til den eventuelle Kassebeholdning komme tilstede, førend selve Finantsaaret er udløbet. Den faktiske Betydning af en saadan nogenlunde antagelig Sikkerhed i denne Henseende have vi jo gjennem flere Bevillinger haft god Grund til at lægge Vægt paa. Jeg kan kun slutte med en Bemærkning om, hvormeget der nu trænges til Fasthed i disse Forhold, idet jeg, efter at Betænkningen var afgiven, saae, at i Lands-thinget havde der ved en anden Sags Behandling været Uenighed mellem Finantsministeren og de tilstedeverende Statsrevisorer om, hvorvidt en Sag hørte under Administrationen, Lovgivningen eller Statsrevisionen. Ministeren mente, at Sagen hørte under Statsrevisionen, medens Statsrevisorerne, i det Mindste een af dem — saa vidt jeg løselig har gjort mig bekendt dermed — ikke var enig med Finantsministeren i denne Henseende. Dette er kun et Exempel paa, at der endnu paa dette vigtige Punkt trænges til en fastere og sikkrere Forretningsgang.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag til Beslutning (se Tilæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Afstemning, og

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Endringsforslag til 2den og sidste Behandling indlaabtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Formanden: Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) har underrettet mig om, at han med Thingets Samtykke agter at stille følgende Forespørgsel til den ærede Krigsminister: „Vil den høitågtede Minister være betænkt paa at foretage Skridt, sigtende til at opheve eller paa en til de nuværende Forhold svarende Maade at omordne de Lovbestemmelser, som